

484 *YTTRANDE VID PLENUM 2.X 1865**RA, Senatens arkiv*

Senatorn Snellman – utlät sig, att emedan icke blott för bedömandet af det i en tryckskrift otillättna, utan äfven för skyddandet af författarens lagliga rätt och den vetenskapliga forskningens frihet, önskligt vore att ledamöterna i Öfverstyrelsen för pressangelägenheterna ägde en mera omfattande vetenskaplig och litterär bildning, ehuru tillika juridisk insigt blefve i Öfverstyrelsen behöflig, borde, enligt Senatorns tanke, afseende på båda dessa omständigheter göras vid besättandet af de ifrågavarande ledamots befattningarne. Senatorn ville derföre, för sin del, åt Ordföranden i Öfverstyrelsen öfverlemna att inkomma med ny framställning i ämnet och dervid, såvidt såsom för honom blefve möjligt, till den ena ledamots befattningens föreslå någon för högre vetenskaplig och litterär bildning känd person.

10

485 *YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN-
TET 5.X 1865**RA, Senatens arkiv*

... Senatorn Snellman – fann godt bifalla ofvannämnda förslag till utbyte, af läroämnen för de nuvarande eleverna å tredje klassen af seminariets qvinliga afdelning, dock sålunda att någon del af de för svenska språket anslagna lärotimmar under läseåret jemväl blefve använde för läsning af lämpliga arbeten inom den svenska litteraturen.

20

486 *YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN-
TET 5.X 1865**RA, Senatens arkiv*

... Senatorn Snellman yttrade sig härå; och som Senatorn ansåg statsverkets, nog strängt anlidade tillgångar vara å annat håll af behovet mera påkallade än vid ifrågavarande fall, pröfvade Senatorn skäligt afslå Hushållningssällskapets i ofvanstående måtto gjorda framställning; deremot ville Senatorn uti afgående skrifvelse erinra sällskapet att styrelsen allaredan utsett Ingeniören Lechwe att afresa till utlandet för att taga kännedom om särskilda förhållanden rörande åtskilliga för vårt land lempliga industri grenar, deri biskötseln äfven kunde inbegripas; och ville Senatorn förty ålägga Hushållningssällskapet att med yttrande häröfver inkomma.

30

40

487 *YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN-
TET 13.X 1865**RA, Senatens arkiv*

Senatorn Snellman – ville för sin del till Forststyrelsen öfverlemna att, i händelse köparene förklarade sig villige att på de vid auktionen i öfrigt utfäste vilkor för det inropade virket erlägga fyra penni per kubik fot, till dem aflåta ifrågavarande virkespartier, dock sålunda att endast

50

så stor del deraf under instundande vinter afverkades, som köparene ville från skogen afföra, hvaremot med afverkandet af återstående beloppet skulle anstå till påföljande vinter; ägande Forststyrelsen derom med köparene uppgöra behörigt kontrakt samt genom forstpersonalen i orten hålla hand öfver detsammans fullgörande äfvensom tillse att köpeskillingen, blefve i sinom tid till vederbörande forstkassör inbetald, hvarutom det ålåge Forststyrelsen, i händelse slikt aftal komme till stånd, att derom underrätta Guvernören i Uleåborgs län i afseende å forstkassörernes förstädigande.

10

488 *G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 21. X 1865*
HUB, JVS handskriftssamling

Högädle Herr Senator och Riddare.

Med dagens post afgår min tredje berättelse om årsvextens beskaffenhet och en hemställan – om undsättning. Gentemot en uppgifven och enligt all sannolikhet icke öfverdrifven brist af 60 000 tunnor spannmål, kunde jag icke förblifva med händerna i Kors; men jag hoppas att Herr Senatorn håller mig räkning för, att jag bjudit till att inskränka min requisition så mycket som möjligt.

Speciellt har det kostat på mig att afstyrka vidare utgifvande af lån åt de nu åter nödställde, men af förrigt enormt skuldsatte församlingarne i Salo och Haapajärvi härader. Ett fortsatt lånande hade kommit en förtäckt gåfva likt och en uppgifven brist af circa 17 000 tunnor ||Siffran förekommer mig något misstänkt; ty rågen allena borde hafva gifvit större utfall i skörden.|| för en befolkning af 60 000 personer (n. b. uti båda häraderna tillsammans), innebar ännu icke så mycket skrämmande, att icke det svåra steget, som ändock någongång måste tagas ut, lika gerna kunde ske nu straxt. Men då härigenom mycket enskildt elände ovilkorligen måste uppstå, var det nödvändigt att sätta fattigvårdsstyrelserna i tillfälle att mota den kommande stormen. Det kunde hända, att anslaget åt fattigvårdsstyrelserna ännu måste förhöjas, om icke den enskilda välgörenheten, som hittills i förlitande på statens sedvanliga understöd förhållit sig passift, kommer emellan. Det är troligt, att en mängd små lägenhetsinnehafvare gå under, men flertalet kommer att blifva väckt på hvad en god hushållning tillhör och utan enskilda förluster och pröfningar har ännu ingen stor reform blifvit genomförd.

Herr Senatorn ser, att Herr Senatorns sednaste skrifvelse icke förblifvit utan sitt inflytande på mitt handlingssätt – men om Senaten godkänner åtgärden om kungörelsen att vederbörande härnäst måste sörja för sig sjelfva, så blir det sannerligen jag som får uppbära de svåraste följderna deraf, ty det är en skillnad att se eländet för sina ögon och att läsa derom i tidningarne. Gifve nu vår Herre, att allting måtte aflöpa efter önskan.

Snart kommer jag att insända Uleåborgs stads anhållan om, att med några för kontrollen nödvändiga modifikationer få bibehålla dess bränneri i dess närvarande skick; på det saken i Helsingfors kunde tagas under pröfning har jag gifvit Kapten Strömberg, som var rest till hufvudstaden och derstädes genomgick brännvinskursen hos Saellan, uppdrag att undersöka och beskrifva inrättningen. – Om Öfverkontrollörstjensterna ännu icke blifvit besatte, tillåter Herr Senatorn mig

50